

РЕШЕНИЕ

№ 3386

гр. София, 07.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 07.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора ПАВЛОВ, като разгледа дело номер **2384** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 118, А. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на А. В. В. от Г. С., У. „Л срещу Решение № 89 от 05.03.2010 г. на главния Д. на Столично управление „Социално осигуряване” (С.), с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане № */1 от 04.12.2009 г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване”.

В жалбата са изложени съображения, че пенсионният орган е направил неправилна преценка на категорията труд на наследодателя на жалбоподателя, поради което е отказът му за изменение на пенсията е незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателят А. В. В. се явява лично и се представлява от майка му Л Г В, надлежно упълномощена в съдебно заседание. Поддържа жалбата на изложените в нея основания.

Процесуалният представител на ответника изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази закона, намира за установено следното:

Жалбата е подадена срещу послежащ на оспорване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 118, А. 1 от КСО, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От събраните доказателства се установява, че с Разпореждане № 1 от 10.01.2001 г. на

ръководителя по "ПО" на Вълчо В. В. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 от КСО в минимален размер съгласно чл. 70, А. 7 от КСО, считано от 03.11.2000 г. С Разпореждане № 7 от 07.02.2001 г. на ръководителя по "ПО" пенсията е изменена и определена в действителен размер, при общ осигурителен стаж, зачетен въз основа на представените от лицето документи, възлизащ в размер на 41 години, 06 месеца и 24 дни от трета категория труд. С последващи разпореждания пенсията е осъвременявана ежегодно по реда на чл. 100 от КСО.

Със заявление вх. № 04006394/27.10.2009 г. до СУ "СО" жалбоподателят А. В. В. е поискал да му се отпусне наследствена пенсия от починалия му на 08.10.2009 г. баща Вълчо В. В., към което е приложил удостоверение за наследници № 2313/13.10.2009 г. издадено от СО район "Средец" и удостоверение образец УП-3 № 283/29.07.2009 г., издадено от "С" за положен от наследодателя му стаж в "НИХФИ". С посоченото заявлението А. В. иска да бъде прекатегоризиран от трета във втора категория труд при условията на т. 42 от ПКТП (отм.) зачетения при отпускане на личната пенсия на наследодателя му осигурителен стаж за периода от 06.01.1967 г. до 31.12.1999 г., положен в "НИХФИ" на длъжност "химик", "научен сътрудник" и "ръководител хале "Синтез" и "Химоочистка".

С разпореждане № */2 от 10.11.2009 г. на ръководителя по "ПО" на основание чл. 82, А. 1 от КСО на жалбоподателя е отпусната наследствена пенсия за осигурителен стаж и възраст от починалия му наследодател, считано от 01.11.2009 г. При определяне на размера на пенсията е зачетен осигурителният стаж на наследодателя му от трета категория труд.

След извършена проверка в правоприемника на осигурителя "НИХФИ" - "С" на съхраняваните разплащателните ведомости и лични досиета на служителите на "НИХФИ" с Разпореждане № */1 от 04.12.2009 г. на ръководителя по "ПО" е постановен отказ за зачитане на спорния осигурителен стаж от втора категория труд и изменение на наследствената пенсия на жалбоподателя А. В. В..

С процесното решение е отхвърлена като неоснователна жалбата на А. В. В. срещу Разпореждане № */1 от 04.12.2009 г. на ръководителя по "ПО". Горестоящият административен орган е посочил, че с нормата на т. 42 от Правилника за категоризиране на труда при пенсиониране (ПКТП) (отм.) е извършено разграничение между лицата, които са се занимавали с научна дейност в научно-изследователските химико-фармацевтични институти и работниците, които са били заети в самото производство на краен продукт - лекарствени форми в ХФЗ. От това разграничение следва изводът, че само за периода, през който на научните работници е възложено да работят в определено производство на краен продукт, получават категория труд, отговаряща на съответното производство. Според административния орган не е доказано, че на наследодателя на жалбоподателя е било възложено да работи в производство на краен продукт. В тази връзка административният орган се позовава на констатациите от проверка по разходите на ДОО в първичната счетоводна и трудовоправна документация на „НИХФИ“, съхранявана в „С“, относно категорията на положения труд, извършена от контролните органи на НОИ по реда на чл. 108 от КСО. За резултатите от проверката е изготвен Констативен протокол № 191-00-821/11.11.2009 г. от СУ „СО“ - Дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“. Административният орган посочва, че правоприемникът на "НИХФИ" - "С" не е направил възражение по констатациите и заключенията на контролните органи на НОИ. Извършването на проверката е наложено от обстоятелството, че по молби на

бивши служители на „НИХФИ” , правоприемникът „С” е издал нови образци УП-3, в които изрично е посочено, че положеният от лицата труд попада в обхвата на т. 42 от ПКТП (отм.) и предлага този стаж да бъде зачетен от втора категория труд. В новите удостоверения, издавани от „С” не е отразено, че анулират предходно издадени документи за установяване на същия стаж - обр. УП-30 и/или обр. УП-3 или заверката в трудовите книжки, въз основа на които е зачетен стаж и е отпусната пенсията. По арг. от чл. 70, А. 1 от ПКТП (отм.) административният орган приел, че пенсионният орган не е обвързан от предложението на съответното предприятие стажът да се зачете по условията на определена точка от ПКТП (отм.). Преценката за отнасянето на определен труд към съответната точка и буква по отделните раздели на ПКТП (отм.) е възложено на длъжностното лице от съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, на което е възложено ръководството по пенсионното осигуряване.

При проверката на съхраняваните в „С” разплащателни ведомости и лични досиета на служителите на „НИХФИ” е установено, че последните, в това число наследодателят на жалбоподателя, са пенсионирани при условията на трета категория труд по т. 66 от ПКТП (отм.) от 90-те години до настоящия момент въз основа на документи за пенсиониране, издадени от работодателя „НИХФИ” , поради което контролните органи са дали предписание за анулиране на вписването в издадените удостоверения обр. УП-3 от „С” по отношение на категоризирането на стажа във втора категория труд по т. 42 от ПКТП (отм.). Постановените разпореждания за отпускане на лични пенсии не са обжалвани от пенсионираните лица досежно категоризирането на трудовия стаж, влезли са в сила и представляват стабилен административен акт.

При извършената проверка на първичната счетоводна документация на „НИХФИ” от Дирекция „Краткосрочни плащания и контрол” в СУ „СО” е установено, че върху възнагражденията на служителите на „НИХФИ” са начислявани и превеждани осигурителни вноски за трета категория труд. От представеното щатно разписание е установено, че в „НИХФИ” няма обособено производство по полупромишлени и експериментални инсталации, произвеждащи краен продукт, за да се приеме, че са налице предпоставките за признаване на положения труд от втора категория по т. 42 от ПКТП (отм.). От съдържащото се в пенсионната преписка на наследодателя Вълчо В. удостоверение обр.УП-2 № 32-00-87/24.10.2000 г., издадено от „НИХФИ” и представено от В. със заявлението му отпускане на пенсия през 2000 г., е видно, че същият в качеството му на ръководител хале за периода 01.01.1991 г.-31.12.1994 г. е осигуряван с вноски за ДОО 30%, съответстващи на трета категория труд.

От проверката на трудовите досиета на лицата, извършена в „С” , не са събрани доказателства, че научните работници са участвали в производствените процеси за производство на краен продукт в обхванатите от тази точка цехове. В досиетата липсват заповеди за възлагане на работа в други производства с вредни условия на труд, в които да се произвежда краен продукт по смисъла на т. 42 от ПКТП (отм.), а също и длъжностни характеристики, регламентиращи задълженията и изискванията към съответния вид работа, дейност или професия. При проверката не са открити и протоколи на ХЕИ и Инспекцията по безопасност и охрана на труда, в които да са отразени отклонения от допустимите норми съобразно естеството на производствения цикъл, доказващи чрез извършване на съответни замервания наличие на вредни условия на труд съгласно Българските държавни стандарти.

Според административният орган представените от жалбоподателя доказателства -

копия от протоколи и заповеди за провеждане на приемателни изпитания, както и копия от протоколи за внедрени изобретения и технологична документация за производство на лекарствения продукт Карсил, не са достатъчни с оглед формирането на извод от страна на административния орган, че условията на трудовата среда в секциите, в които е работил, по вредност и тежест са били идентични с тези в съответното производство на краен продукт - лекарствена форма в химико-фармацевтичните заводи и фирми по смисъла на т. 67 от ПКТП (отм.), вр. т. 42 от ПКТП (отм.).

Предвид изложеното, административният орган е приел, че положеният от наследодателя Вълчо В. труд като "химик", "научен сътрудник" и "ръководител хале Синтез" и "Химочистка" в "НИХФИ", свързан с провеждането на научни експерименти и изследвания и с разработването на технологии и внедряване на утвърдени такива в химико-фармацевтичните заводи, не попада в обхвата на разпоредбата на т. 42 от ПКТП (отм.) и липсва основание за прекатегоризиране на зачетения при отпускане на пенсията стаж от трета във втора категория труд.

От представените по делото доказателства и приетото заключение на съдебно-техническата експертиза се установява, че през процесния период наследодателят на жалбоподателя е работил на следните длъжности: техник-химик в експериментална база НИХФИ от 06.01.1967 г. до 16.08.1971 г.; началник експериментална база (хале) НИХФИ от 16.08.1971 г. до 01.11.1971 г.; научен сътрудник експериментална база хале Синтези НИХФИ от 01.11.1971 г. до 19.02.1982 г.; научен сътрудник ръководител хале Синтези НИХФИ от 19.02.1982 г. до 01.01.1986 г.; научен сътрудник в Синтез II (Технологична секция) НИХФИ от 01.01.1986 г. до 01.01.1994 г.; научен сътрудник Ръководител хале (химоочистка) от 01.01.1994 г. до 01.10.1999 г. и научен сътрудник ръководител хале Химическо пречистване и изолиране НИХФИ от 01.10.1999 г. до 31.12.1999 г. Съгласно заключението на вещото лице през процесния период В. В. В. е автор на следните внедрявания: карсил - внедрен в три завода: К, М и ХФК-С.; индометацин - внедрен в ХФК Т; кленбутерол - внедрен в халето на НИХФИ; химекромон и хлофазолин - внедрени в халето на НИХФИ (химоочистка), собствено производство 1995-2000 г.; изодинит и цинаризин - внедрени в ХФЗ Д; темпидон и фурантрил - внедрени в ХФК-С.. Вещото лице е обосновоало, че при преценка на категорията труд следва да се има предвид, че условията на труд по своята вредност и тежест при работа към научноизследователски институти и развойни бази в химическата промишленост по полупромишлени и експериментални инсталации, произвеждащи субстанции не са по-благоприятни от условията на труд при производството на краен продукт. В подкрепа излага съображения, че „НИХФИ“ и останалите фармацевтични заводи са продавали както готови лекарствени форми, така и субстанции. Например субстанцията хлофазолин, предназначена за аптечната мрежа, в чието внедряване е участвал и наследодателят на жалбоподателя, е произвеждана в хале синтез и таблетизирана в хале готови лекарствени форми в НИХФИ в продължение на 15 години. Вещото лице приема, че условията на труд при внедряване и производство на субстанции и междинните им продукти са същите и дори могат да бъдат много по-тежки и опасни от тези на производството на краен продукт - лекарствени форми. Това е така, защото броят на химикалите (по-голямата част от тях са токсични или взривоопасни), с които се работи, е много по-голям, а така също се работи при високи температури и налягане и в големи обеми. За извършване на внедряване е необходимо технологично време с голяма

продължителност. В началото се провеждат окрупнени опити, после в експерименталното хале се провеждат полузаводски опити, след това се произвеждат нулеви серии от активни субстанции и лекарствени форми като краен продукт за разработване на фармацевтичния пазар и накрая се извършва внедряване в някои от фармацевтичните заводи или в НИХФИ. Съществен момент е авторският контрол, необходим за достигане на добивите и показателите и осъществяването на постоянен контрол и съдействие при възникване на проблеми в производството, както и обучението на работниците, за да овладеят конкретните технологии. Въз основа на изложените констатации вещото лице дава заключение, че наследодателят на жалбоподателя е работил на длъжност научен сътрудник от I до III степен в научно-изследователски институт към химическата промишленост по полупромишлени и експериментални инсталации, произвеждащи краен продукт в среда, наситена с вредни за здравето химикали за периода от 16.08.1971 г. до 31.12.1999 г.

Въз основа на установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган в кръга на правомощията му по чл. 117, А. 3, вр. А. 1, т. 2, б. „а” от КСО.

Спазена е установената писмена форма.

Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие на материалноправните разпоредби.

В т. 42 от ПКТП (отм.) са изброени длъжностите в отделните предприятия на химическата промишленост, които се причисляват към съответната категория труд съобразно характера и особените условия на трудовата среда. Това изброяване обхваща и общите за всички предприятия длъжности, които са обособени в подраздел "ОбщокOMBинатски звена в химическата промишленост", в който съществува звено "Работещи в научноизследователските институти в химическата промишленост", като са посочени и отделни длъжности. За работещите на тези длъжности изрично е посочено, че за времето, когато работят в условията на определени производства, получават категория, отговаряща на съответното производство. Тази разпоредба въвежда като изискване следното: лицето да е работило на една от посочените длъжности, да е работило в научноизследователски институт, който да е произвеждал краен продукт. В случая е безспорно установено, че през процесния период наследодателят на жалбоподателя не е работил на полупромишлени и експериментални инсталации, произвеждащи краен продукт. Това се установява от представения по делото Констативен протокол за извършена проверка по разходите на държавното обществено осигуряване на „С” , от представените от жалбоподателя протоколи за внедрявания и от заключението на съдебно-техническата експертиза. Обстоятелствената част на заключението на вещото лице съдържа единствено констатации относно участие на наследодателя на жалбоподателя във внедряване на производство на субстанции, а не на краен продукт готови лекарствени форми. Като краен извод вещото лице приравнява производството на субстанции с производството на краен продукт и дава заключение, че наследодателят на жалбоподателя е работил на полупромишлени и експериментални инсталации за производство на краен продукт в среда, наситена с вредни за здравето химикали (не са посочени какви точно химикали). Съдът не възприема даденото от вещото лице заключение, че производството на субстанции следва да се приравни на производството на краен продукт, още повече, че заключението съдържа общи констатации относно производството на субстанции, без

да установява, че точно производството на конкретните субстанции, за чието внедряване е работил Вълчо В., се характеризира с вредност и тежест на условията на труд. Още при допускане на съдебно-техническата експертиза на вещото лице е поставена задача да извърши проверка на наличната документация в „С” . В съдебно заседание, проведено на 22.03.2011 г., е предоставена допълнителна възможност на вещото лице да извърши проверка на място в „С” и да детайлизира констатациите си относно условията на труд, при които е работил Вълчо В. през процесния период. Такава проверка обаче от вещото лице не е извършена, поради което съдът счита, заключението на вещото лице е необосновано. Т. 42 от ПКТП (отм.) в приложимата ѝ част регламентира изключение, по силата на което се приравняват длъжностите на работещите в научноизследователските институти, произвеждащи краен продукт с работещите в реалното производство на краен продукт. Това изключение не подлежи на разширително тълкуване. След като не са налице доказателства, че наследодателят на жалбоподателя е работил на полупромишлена или експериментална инсталация, произвеждаща краен продукт, пенсионният орган правилно не е възприел предложението от удостоверение обр. УП-2, издадено от „С” , с което е направено предложение за определяне на втора категория труд.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, А. 2, пр. последно от АПК, вр. чл. 118, А. 2 от КСО, Административен съд С.-град, I отд., 17-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. В. В. от Г. С., У. „Л срещу Решение № 89 от 05.03.2010 г. на главния Д. на Столично управление „Социално осигуряване”.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: